

aftalen, hvorefter alle landenes tilsagn vil være juridisk bindende. Allerede nu har Kyoto-aftalen skabt stor international opmærksomhed, ikke mindst i EU, på mulighederne for reduktion af drivhusgasser.

Danmarks og andre industrialiserede landes reduktionsmål i perioden 2008 til 2012 skal endvidere ses som et delmål på vej mod den langsigtede målsætning om stabilisering af CO₂ koncentrationen i atmosfæren på et ufarligt niveau. EU har i juni 1996 præciseret dette ved en beslutning om, at EU's langsigtede mål er en fremtidig temperaturstigning, som ikke overstiger 2 grader svarende til en stabilisering af CO₂ koncentrationen i atmosfæren på et niveau under 550 ppmv. Opfyldelse heraf kræver en langsigtet halvering af udledningen af drivhusgasser.

Både Kyoto-aftalen og den fælles langsigtede klimamålsætning i EU understøtter således den danske regerings sigtepunkt i 2030 om en 50 procents reduktion af CO₂-udledningen.

Spm. nr. S 635

Til miljø- og energiministeren (17/6 98) af:
Frank Dahlgaard (KF):

»Hvordan kan man realistisk forestille sig, at den nationale danske CO₂-målsætning om en 20 procents reduktion i år 2005 kan opfyldes?«

Begrundelse

I redegørelsen til Folketingets Energipolitiske Udvalg står der: »Det kan ikke forventes, at andre lande er indstillet på at overtage den CO₂-forpligtelse, som knytter sig til dansk eksport«. Det betyder, at de danske udledninger i år 2005 øges med 2,4 millioner tons eller 4 procent sammenlignet med Energi 21's beregninger under forudsætning af el-eksporten bliver som angivet i Energi 21.

I samme redegørelse står der, at »udviklingen i reduktion af CO₂-udledningen går langsommere end forventet i Energi 21«. CO₂-udledningerne er faldet med 4 procent fra år 1988 til år 1996 som resultat af en målrettet dansk energipolitik siden år 1976. De næste år skal udledningerne altså falde med yderligere 16 procent for at nå det nationale mål for år

2005. Hertil kan så lægges de ovenfor nævnte 4 procent. Det tyder på, at hastigheden, hvormed udledningerne reduceres, skal femdobles.

Svar (29/6 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Opfyldelse af den nationale målsætning om 20 procents reduktion af CO₂-udledningen i 2005 vil inden udgangen af 1998 blive vurderet i såvel evalueringen af den grønne afgiftspakke på erhvervene som opfølgningen på Energi 21. Herunder vil også indgå vurdering af behovet for konkrete initiativer, som er nødvendige for opfyldelse af målsætningen.

Spm. nr. S 636

Til miljø- og energiministeren (17/6 98) af:
Frank Dahlgaard (KF):

»Vil Ministeren medvirke til en grundig redegørelse for energi- og CO₂-politikens samlede omkostninger, både løbende og de fremtidige meromkostninger?«

Begrundelse

I redegørelsen til Folketingets Energipolitiske Udvalg står: »Implementeringen af gasdirektivet og den nødvendige omlægning og reduktion af støtten til gasselskaberne?« (p.4) og »Parallelt med implementeringen af det indre energimarked skal der skabes sikkerhed for allerede afholdte investeringer i vedvarende energi og kraftvarme« (p.5).

Disse udsagn understreger, at der er en række meromkostninger som følge af energipolitikken.

Disse meromkostninger fremgår imidlertid ikke af Energi 21. Faktisk er alle de samfundsøkonomiske meromkostninger, som følger af energipolitiske beslutninger før færdiggørelsen af Energi 21, enten indeholdt i referenceforløbet eller helt udeladt. De er elimineret fra Energi 21's beregninger af meromkostningerne.

Det drejer sig blandt andet om tilskudsordninger og meromkostninger, som er skjult under dække af hel eller delvis afgiftsfrigørelse, eller som betales over elpriserne samt forbru-